

Full diocesà

31 de gener del 2016

p4 – Casa d'acollida per a dones "Les Vetlladores"

p5 – La diòcesi estrena nova pàgina web

Donar bon consell a qui l'ha de menester

«Qui no escolta consell, no arriba a vell», diu la saviesa popular, indicant-nos la importància de la segona obra de misericòrdia espiritual. Donar bons consells és un art, no tan fàcil com sembla. Rebre'ls també requereix la humilitat d'escoltar i aprendre. Cal que els consells siguin bons (un consell dolent pot tenir nefastes conseqüències) tant en el contingut com en la forma.

Per això, abans de donar un consell cal que escoltem bé, que cuidem les formes (que siguem agradables), que busquem el moment apropiat i, per últim, que procurem

d'empatitzar, de posar-nos en el lloc de l'altre, seguint la sentència de Sòfocles: «Qui no hagi patit com jo, que no em doni consells.»

Els bons consells també es refereixen a un fet molt important que no hauria de desaparèixer mai: el diàleg intergeneracional. Les persones grans, amb més experiència viscuda, amb més camí fet, han de ser bons consellers. Un consell és llum per al qui és més jove, per al qui camina a les fosques, per al qui necessita una paraula d'orientació en les bifurcacions angoixoses que ens posa la vida.

«Això que sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules»

Diumenge IV durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Jeremies

En temps de Josies, el Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: «Abans que et modelés a les entranyes de la mare ja et vaig conèixer; abans de néixer ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions. Ara, doncs, ceneix-te el vestit i vés a dir-los tot el que et manaré. No tinguis por d'ells, si no, seria jo, qui te'n faria tenir. Avui faig de tu una ciutat inexpugnable, una pilastra de ferro, una muralla de bronze que resistirà contra tot el país: contra els reis de Judà i els seus governants, contra els seus sacerdots i contra el seu poble. T'assaltaran però no et podran abatre, perquè jo et faré costat per alliberar-te. Ho diu l'oracle del Senyor.»

(1,4-5.17-19)

Salm responsorial

Els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu.

(Salm 70)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, [interesseu-vos més pels dons millors. Però ara us indicaré un camí incomparablement més gran. Si jo tingués el do de parlar els llenguatges dels homes i dels àngels però no estimés, valdria tant com les campanes que toquen o els platerets que dringuen. Si tingués el do de profecia i arribés a conèixer tots els secrets de Déu i tota la veritat, si tingués tanta fe que fos capaç de transportar les muntanyes, però no estimés, no seria res. Si distribuís tot el que tinc, fins i tot si em vengués a mi mateix per esclau, sense estimar, només per ser ben vist, no em serviria de res.] El qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar llenguatges misteriosos s'acabarà, que el do de conèixer també serà inútil. Els dons de conèixer o de profecia que ara posseïm són incomplets; el dia que ho coneixerem tot, allò que era incomplet ja no tindrà utilitat. Quan jo era un nen, parlava com els nens, sentia com els nens raonava com els nens; però d'ençà que sóc un home, ja

no m'és útil el que és propi dels nens. De moment coneixem com si hi veiéssim poc clar una imatge reflectida en un mirall; després hi veurem cara a cara. De moment conec només en part; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant la fe, l'esperança i l'amor subsisteixen tots tres, però, de tots tres, l'amor és el més gran.

(12,31-13,13)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús, a la sinagoga de Natzaret, començà així la seva explicació: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.» Tot-hom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: «No és el fill de Josep, aquest?» Jesús els digué: «De segur que em retraureu aquesta dita: "Metge, cura't tu mateix": hem sentit dir el que has fet a Cafar-naüm; fes-ho també aquí, al poble dels teus pares.» Però ell afegí: «Us ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un leprós de Síria.» En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga, indignats, es posaren a peu dret, el tragueren del poble i el dugueren cap a un cingle de la muntanya on hi havia el poble per estimbar-lo. Però ell se n'anà passant entremig d'ells.

(4,21-30)

«L'amor és el més gran»

Encara a Natzaret

Josep Molist i Rifà, prev.

La visió de Jeremies pren la forma de relat de vocació entranyable, profundament sentit, bellament expressat: el profeta identifica la crida —no pas sense sofriment ni contradiccions— en el moment concret de la seva vida (en temps de Josies) en què es va deixar corprendre sincerament per la voluntat de Déu. El relat ens fa entendre que prendre consciència de la missió forma part de la mateixa missió. I que sense el contacte amb el més profund i, tanmateix, el més intransferible de nosaltres mateixos no és possible la relació íntima amb Déu. Encara que aquesta relació tampoc no seria possible —ens recorda la segona lectura— sense la gratuïtat de l'amor que és capaç de fer sortir d'aquell cercle tancat l'home que giragonsa sobre ell mateix. És clar que sant Pau s'adreçava als «espirituals» corintis. L'Apòstol ofereix la clau perquè no es confongui la caritat amb l'amor espontani que neix del romanticisme idealitzat i les emocions immediates. Perquè l'amor veritable és aquell que assumeix la realitat del que és més pobrament humà i quotidià.

Avui s'escauria de començar la lectura de l'evangeli tal com es feia antigament, anunciant que és continuació. En el context litúrgic de la sinagoga de Natzaret, sentim la cruesa de l'escepticisme crític i la niciesa humana, fins a arribar a l'odi i a la maldat, que són sempre el fruit del ressentiment i la gelosia. El context de la redacció del text permet endevinar la tensió entre els pagans i el poble d'Israel (referència a Elies i Eliseu). El relat acaba amb el preludi de la mort violenta de Jesús: «Però ell se n'anà passant entremig d'ells.» Amb l'autoritat que li dona ser el Fill de Déu.

La imatge

Jesús predicant (1657). Rembrandt. Museu de la casa Rembrandt (Amsterdam).

Com Elies, que va socórrer una viuda estrangera, i Eliseu, va guarir de lepra un sirià, Jesús dona un sentit universal al seu missatge. Cal trencar barreres per fer arribar la fe cristiana a sectors i pobles tradicionalment allunyats. Jesús ha vingut per tots els homes. El cristianisme té vocació d'universalitat.

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

1 dilluns

—Sant Pioni, màrtir (*250)
—Santa Veridiana, verge (*1242)
2 Samuel 15,13-14.30 / Salm 3 /
Marc 5,1-20

2 dimarts

—La Presentació del Senyor
Malaquies 3,1-4 / Salm 23 /
Hebreus 2,14-18 / Lluc 2,22-40

3 dimecres

—Sant Blai, bisbe i màrtir (*316)
—Sant Anscari, bisbe (801-865)
2 Samuel 24,2.9-17 / Salm 31 /
Marc 6,1-6

4 dijous

—Sant Andreu Corsini, bisbe
(c.1301-1373)
1 Reis 2,1-4 / Salm 1 Corintis 29 /
Marc 6,7-13

5 divendres

—Santa Àgata, verge i màrtir
(230-251)
—Santa Calamanda, màrtir (*304)
Jesús fill de Sira 47,2-13 / Salm 17 /
Marc 6,14-29

6 dissabte

—Sant Pau Miki, màrtir (1564-1597)
1 Reis 3,4-13 / Salm 118 /
Marc 6,30-34

7 diumenge V de durant l'any / Cicle C

—Sant Ricard, laic (*720)
—Santa Juliana, viuda (*435)
Isaïes 6,1-2a3-8 / Salm 137 /
1 Corintis 15,1-11 / Lluc 5,1-11

Casa d'acollida per a dones «Les Vetlladores»

Redacció / Foto: Montserrat Coll

L'objectiu del projecte és acollir dones amb fills o sense que es troben en una situació de desemparament i amb risc d'exclusió social.

Dins la casa, tal com va explicar la Sra. Gemma Bajona, treballadora social de Càritas, se'ls oferirà l'ajuda i el suport que els manquen; apropament a l'entorn social; atenció i seguiment per part de professionals; espais de trobada i vida en comunitat; cobertura de les necessitats bàsiques per a poder reconstruir la seva vida.

El temps d'estada sempre serà limitat, però mai igual per a tothom, ja que cadascú tindrà el seu temps. La via d'accés a la casa serà a través de les parròquies i les Càritas parroquials;

el projecte de «l'esglésiaquesurt»; els serveis socials; i altres entitats.

El bisbe de Solsona, Mons. Xavier Novell, i les germanes de l'orde de les Carmelites Missioneres, Pilar Miguel i Carme Ibáñez, van signar el dia 18 de gener el contracte de cessió de l'edifici de l'antic convent que les carmelites tenen a la ciutat de Berga i que feia dos anys que estava buit, per un període de deu anys.

El senyor bisbe va explicar que fa temps que la diòcesi tenia en ment un projecte d'aquestes característiques, però faltava el lloc per a dur-lo a terme. Amb la cessió de forma gratuïta de l'esmentat edifici de les carmelites, es podrà començar aquest projecte d'acollida.

El director de Càritas diocesana, Sr. Josep Vidal, va explicar que és el primer projecte d'aquestes característiques que impulsa el bisbat, i Càritas diocesana serà l'encarregada de tirar-ho endavant.

Agenda d'activitats

Febrer 2016

Festa del Sant Misteri de Cervera

El dia 5 de febrer, a les 8 del vespre, a l'església de Santa Maria tindran lloc les tradicionals Completes. El dia 6 de febrer, a 2/4 de 12, també a l'església de Cervera, tindrà lloc l'ofici solemne.

Convivències d'estudi per a joves

Del 5 al 7 de febrer, a la casa de colònies de la Guàrdia Lada, tindran lloc unes convivències d'estudi per a joves; un temps per a estudiar, fer els deures, treballs, pregària, esports... Per a més informació, vegeu: joventut@bisbatsolsona.cat; eva.carcasona@gmail.com.

Missió Popular Parroquial

Des del 10 fins al 27 de febrer totes les parròquies que ho demanin podran acollir alguna activitat de la Missió Popular Parroquial: xerrades, cinefòrum, testimoniatges, música al carrer... Més informació: www.bisbatsolsona.cat.

Sant Antoni Abat a Solsona

Ramon Estany

El dia 16 de gener, Solsona celebrà la festa de Sant Antoni Abat, organitzada per «Cofestas». Es tracta d'una festa que manté la seva vitalitat, malgrat la davallada del sector dels cavalls. Els actes es van iniciar al matí amb un esmorzar amb coca i xocolata.

Tot seguit, la comitiva, encapçalada pels Trabucaires de Solsona i el grup de batukada Takumba, es dirigí a la catedral de Solsona per participar en la missa en honor del sant, celebrada per Mn. Enric Bartrina i amb l'acompanyament musical del grup Akustix. Acabat l'ofici religiós, es van cantar els goigs en honor del sant i es va beneir el pa de sant Antoni, pa amb què hom va obsequiar els fidels en sortint de missa.

Seguidament, la comitiva, amb els pendonistes d'enguany –Jordi Bajona, de Clariana de Cardener, Eva Torrent, d'Olius, i Pau Torra, de Lladurs– i el pendonista d'honor, Vicenç Barbià Barbens, van pujar fins a la plaça del Camp, on es van reunir amb la resta de genets i cavalls per tal d'iniciar la cercavila per Solsona, una cercavila en què van participar una trentena de cavalls i alguns carruatges. La cercavila tenia parada obligatòria a la plaça de la Torre de les Hores, on s'ubica aquest dia la imatge del sant i des d'on un sacerdot beneí cavalls i genets. La cercavila finalitzà a la plaça del Camp, amb els tradicionals Tres Tombs.

Notícia sencera a www.bisbatsolsona.cat.

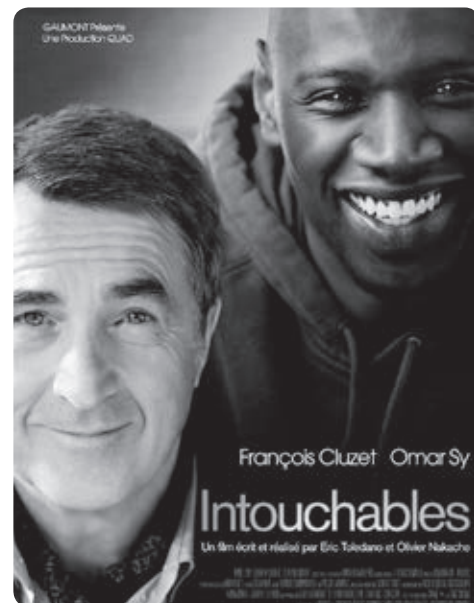
Nova pàgina web de la diòcesi

Aquesta setmana, la diòcesi ha estrenat nova pàgina web, amb un nou disseny i nous apartats. La pàgina ha estat creada per l'empresa de disseny e2s de Cardona.

En aquesta nova web, podreu trobar-hi tota la informació de les parròquies, capellans, comunitats, organismes, entitats, delegacions, nous projectes... d'una manera clara i amb rapidesa. Cal destacar l'apartat notícies que pretén ser molt més dinàmic, amb actualitzacions diàries, més fotografies i la incorporació de vídeos setmanals. L'adreça segueix sent la de sempre www.bisbatsolsona.cat

També us comuniquem que, per poder seguir l'actualitat al moment i per tal d'estar al dia amb les noves tecnologies, el bisbat ja disposa de twitter. Si vosaltres, els vostres fills o néts voleu seguir-nos la nostra adreça és @bisbatsolsona. Visiteu la web! Seguiu-nos al twitter!

Pel·lícules per a penetrar en el misteri de la misericòrdia

Redacció

El papa Francesc en la butlla *Misericordiae vultus*, apunta: «Hi ha moments en els quals d'una manera molt més intensa som cridats a tenir la mirada fixa en la misericòrdia per a poder ser també nosaltres mateixos signe eficaç de l'obrar del Pare.» Per això, seguint la guia del jesuïta Sergi Guzmán, proposem una sèrie de pel·lícules de diferents gèneres, nacionalitats i cultures que poden ajudar a contemplar el rostre de la misericòrdia manifestat en històries humanes que toquen el cor.

***En un mundo mejor*, de Susanne Bier (Dinamarca, 2010)**

Aquesta cinta narra la història d'Anton, metge que divideix el seu temps entre una ciutat idíl·lica a Dinamarca i un caòtic camp de refugiats a l'Àfrica. Abús, abandó, ràbia i desitjos de venjança troba en tots dos costats. Elies (fill d'Anton) sofreix el constant *bullying* d'un dels seus companys fins que un altre noi el defensa (Christian). Anton també és colpejat per un mecànic davant els seus fills i es defensa parant l'altra galta. La pel·lícula planteja el dilema entre venjança o parar l'altra galta per buscar camins de perdó, reconciliació i pau.

***Cambio de planes*, de Pedro Arango (Espanya, 2011)**

Uns dies abans del Nadal, Manolo, un home d'uns quaranta anys, distanciat de la seva esposa, amb poca comunicació amb els seus fills, amb una vida més aviat decadent i rutinària, es troba en un hospital amb Antonio, un noi de quinze

anys amb càncer terminal. Antonio se sap malalt, que ha de morir; però té molta vida per dins i és la que vol compartir i contagiar a tothom. En aquesta bella pel·lícula serem testimonis de com entre aquests personatges i les seves respectives famílies i amics es va teixint una xarxa de misericòrdia, perdó i generositat. Hi ressonen les paraules del papa Francesc en la butlla *Misericordiae vultus*: «Jesús demana també perdonar i donar. Ser instruments del perdó, perquè hem estat els primers a rebre'l de Déu. Ser generosos amb tots, sabent que també Déu dispensa sobre nosaltres la seva benevolència amb magnanimitat» (núm. 14).

***Amigos (intocables)*, d'Eric Toledano i Oliver Nakache (França, 2011)**

Una història de dos homes: un milionari tetraplègic que depèn d'un equip d'infermers i assistents per a sobreviure; un altre, un immigrant que acaba de sortir de la presó i que viu de l'assistència pública. A poc a poc, amb humor, coratge i sense xantatges, aniran trencant barreres i superant limitacions per a tenir una millor qualitat de vida i descobrir el que significa ser amics. Aquesta pel·lícula ens pot ajudar a reflexionar sobre la compassió i la veritable amistat a través del contrast, la complementarietat i l'obertura a l'altre. Per descomptat, aquí podem recordar el que diu l'Eclesiàstès sobre l'amistat: «Un amic fidel és suport; el qui el troba, troba un tresor. Un amic fidel no té preu, és incalculable el

seu valor. Un amic fidel és medicina per a la vida» (Sir 6,14-16).

Monsieur Vincent, de Maurice Cloche (França, 1947)

La vida de sant Vicenç de Paül (1581-1660): sacerdot que va dedicar la seva vida a pal·liar les miserables condicions de vida dels camperols pobres a França, sobretot després de la guerra de la Fronda (1648-1653).

Fundador de la Congregació de la Misericòrdia i, juntament amb Lluïsa de Merillac, de la Companyia de les Filles de la Caritat. Home de fe que va assumir el conflicte, la persecució i el rebuig de la gent de la ciutat en el seu afany de practicar les obres de misericòrdia: visitar els malalts, donar menjar al famolenc, donar beure a l'assedegat, vestir el nu, donar posada al pelegrí, redimir el captiu, enterrar els morts. Una excel·lent pel·lícula que ens recorda que la fe sense obres està completament morta.

Matar a un ruiseñor, de Robert Mulligan (EUA, 1962)

En l'època de la Gran Depressió, en una població meridional, Atticus Finch (Gregory Peck) és un advocat que defensa un home negre acusat d'haver

violat una dona blanca. Encara que la innocència de l'home resulta evident, el veredict del jurat és tan previsible que cap advocat no acceptaria el cas, excepte Atticus Finch, magistralment interpretat per Gregory Peck.

Basada en una novel·la de l'escriptora nord-americana Harper Lee, inspirada en les observacions de l'autora sobre la seva família i els seus veïns, així com en un incident ocorregut prop de la seva ciutat en 1936, quan tenia deu anys d'edat. Publicada en 1960, va tenir un èxit instantani, guanyant el premi Pulitzer i passant a convertir-se en un clàssic de la literatura moderna nord-americana.

Actuar amb justícia i misericòrdia porta moltes enemistats i assenyalaments al nostre protagonista, però ell continua ferm en la defensa. No serà inútil, en aquest context, recordar la relació existent entre justícia i misericòrdia. No són dos moments contrastants entre ells, sinó un sol moment que es desenvolupa progressivament fins a aconseguir el seu cim en la plenitud de l'amor, com llegim en la butlla *Misericordiae vultus*.

Es tracta d'un clàssic del cinema nord-americà que no deixa de commoure'ns i fer-nos pensar.

Televisió

La missa de Montserrat

Redacció

Cada diumenge, a les onze del matí, el Canal Taronja ofereix la retransmissió en directe de la missa conventual de Montserrat, en la qual participen la comunitat benedictina del monestir i els pelegrins del santuari. També habitualment compta amb els cants de l'Escolania. A través de la televisió (Canal Taronja i un cop al mes TV3) els espectadors poden participar de la missa dominical des de Montserrat.

Oferim els horaris dominicals montserratins per si són d'interès per als pelegrins:

7.30 h, laudes; 9.30 h, missa; 11.00 h, missa conventual; 12.00 h, Salve i Virolai cantats per l'Escolania; 13.00 h, missa; 18.15 h, rosari; 18.45 h, vespres, Salve i motet cantats per l'Escolania; 19.30 h, missa vespertina. Confessions: de 8.15 a 13.00 h; de 17.00 a 18.00 h i de 19.30 a 20.00 h.

Glossa

Casa d'acollida de dones "Les Vetlladores"

Xavier Novell, bisbe de Solsona

En aquest Any de la Misericòrdia està a punt de néixer un tercer projecte de caritat. Després de "L'església que surt" i del "Projecte Raquel", veu la llum la casa d'acollida de dones "Les Vetlladores".

Fa poc, s'han produït dues passes determinants en el procés de realització d'aquest projecte: Càritas diocesana l'ha fet seu i les Carmelites Missioneres han cedit gratuïtament el seu convent de Berga, buit des de feia dos anys, a aquesta finalitat.

Aquest somni va començar a gestar-se arran d'una glossa sobre el tema de l'avortament i d'una proposta d'una treballadora social en el marc de la revisió del Pla pastoral. Quan es parlava de modificar la legislació sobre l'avortament, vaig escriure, a partir d'una reflexió del Papa, que el nostre no a l'avortament només podria ser fort i clar quan oferíssim una ajuda real a les dones en risc d'exclusió social a causa d'un embaràs no desitjat.

Simultàniament, les treballadores socials de Càritas em manifestaven que una casa que pogués acollir tot tipus de dones en situació de vulnerabilitat seria més viable ja que mai s'havien trobat dones que demanaven ajuda per a tirar endavant un embaràs, però regularment detectaven casos de dones en situacions diverses de vulnerabilitat que feien útil i necessari un recurs social d'aquestes característiques.

Després d'un temps per a definir el projecte i començar a cercar recursos, el somni ja està més a prop. Tenim casa i gestor del projecte. La diòcesi ha destinat alguns donatius de particulars per a fer les reparacions bàsiques i la casa està a punt per a entrar en funcionament. Ja s'ha determinat la treballadora social responsable del projecte. Només ens manca les dues dones que han de fer funcionar la casa.

Fa temps que prego i faig propostes perquè la providència ens continuï ajudant. Anem rere dues dones, que garanteixin que sempre hi hagi una responsable vivint a la casa, que acompanyin les residents, organitzin la vida comunitària, promoguin activitats ocupacionals, formatives i evangelitzadores. Aquestes dues monitores han de ser dones d'oració, capaces d'escoltar i d'acompanyar, promptes a testimoniar i a proposar la fe, sempre respectuoses amb la llibertat de les residents. Alhora, preveient que no tindran una dedicació exclusiva a la casa, han de tenir el perfil de les treballadores apostòliques: a punt per a tot tipus de treball pastoral a la parròquia de Berga i a la diòcesi.

Us demano que pregueu perquè la providència ens les posi aviat al davant, les puguem contractar i puguem obrir la casa i comencem a acollir dones d'arreu de la diòcesi que necessiten començar una nova vida a "Les Vetlladores". També demanem voluntàries de Berga i de la zona del Llobregat perquè dins i fora de la casa hi hagin tallers i activitats per a les residents i els seus fills i facin d'aquesta casa una llar càlida, familiar i oberta a tothom. Finalment, recordem que la caritat jubilar d'aquest Any Sant de la Misericòrdia va destinada a aquest projecte i que aquelles persones que vulgueu un compromís econòmic més estable podeu esdevenir "socis de les Vetlladores" —més informació a www.bisbatsolsona.cat—.

